

РЕШЕНИЕ

№ 8702

гр. София, 14.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 15.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **1785** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 6 от Закона за социални помощи (ЗСП) във връзка с чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод на жалба с вх. № 4952 от 07.02.2024 г. и вх. № 6786 от 19.02.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Н. К. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], квартал К., ул. Ю. Г., [жилищен адрес] срещу Заповед № ЗСП/Д-С-ВР/7679 от 05.01.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – В., потвърдена с Решение № 22-РД06-0026 от 29.01.2024 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП) – С. град.

С жалбата се иска оспорената заповед да бъде отменена като незаконосъобразна, защото противоречи на материалния закон. Излагат се подробни съображения по съществуването на спора и здравословното състояние на оспорващия. В хода на съдебното производство жалбоподателят, редовно призована, се явява лично, поддържа жалбата и предлага да се уважи.

Ответникът - директор на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. П., който оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира разноски.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Административното производство е образувано във връзка с подадено Заявление - декларация вх. № ЗСПД/Д-С-ВР/7679 от 18.12.2023 г. на Н. Р. за отпускане на

еднократна помощ при инцидентни нужди. В заявлението е посочено, че жалбоподателят е неженен, пенсионер, притежава ТЕЛК, инвалид с 90 и над 90% с чужда помощ; с брутни доходи в размер на 602,00 лв.; със собствено жилище – едностайно. В заявлението е посочено, че се иска да му бъде отпусната еднократна помощ за закупуването на вътреочна леща, за което е приложил епикриза и фактура за сумата от 1210,00 лв.

Изготвен е социален доклад, в който е посочено, че жалбоподателят е на възраст от 55 години, неженен, едночленно семейство; пенсионер по болест от 13.12.2013 г. ; живее сам на посочения адрес в заявлението – декларация; има един пълнолетен син. Притежава ЕР на ТЕЛК № 91584/109 от 12.06.2023 г., издаден от Втора многопрофилна болница за активно лечение – С. ЕАД със срок до 01.06.2026 г. Водеща диагноза „Застойна сърдечна недостатъчност“. Със заболяване 100% ТНР. Допълнително е посочено, че видно от представената епикриза, издадена от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, Н. Р. е постъпил в лечебното заведение на 28.11.2023 г. с оплакване от прогресиращо намаление на зрението на двете очи. След проведен преглед от очен лекар са установени катаракти и на двете очи, като дясното е по – силно засегнато. Назначено му е оперативно лечение на дясното око, за което е необходимо да закупи с лични средства еднокомпонентна мека асферична вътрешноочна леща. Жалбоподателят е изписан на 30.11.2023 г. от болничното заведение с подобрене. Назначена му е терапия с капки за очи.

Със Заповед № ЗСП/Д–С–ВР/7679 от 05.01.2024 г. директорът на дирекция „СП“ В. е отказал отпускането на еднократна помощ при инцидентни нужди на Н. Р., защото не са установени инцидентни възникнали жизненоважни потребности. Административният акт е връчен лично на адресата му на 09.01.2024 г., видно от ръкописното отбелязване върху него.

Н. Р. е подал жалба на 15.01.2024 г. срещу заповедта на директора на ДСП – В. пред директора на РДСП -С. град. Горестоящият административен орган е отхвърлил оспорването като неоснователно с решение № 22-РД06-0026 от 29.01.2024 г. Този акт е връчен на неговия адресата на 01.02.2024 г., видно от Известие за доставяне ИД PS1797008DGQ.

В хода на съдебното производство като доказателства са приети представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително представените от страните.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена на 07.02.2024 г. в АССГ от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал.1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.13, ал. 2 ЗСП. При издаването на заповедта е спазена предвидената в закона писмена форма, но са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, предвидени в ЗСПД и Правилника за прилагането му.

В съответствие с разпоредбата на чл. 168, ал. 1 АПК съдът следва да се произнесе по законосъобразността на обжалвания административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са

процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва закона, по чл. 146, т. 1 – 5 АПК.

Издадената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК, доколкото съдържа волеизявление на административен орган, с което се засягат права и законни интереси на жалбоподателя. Същата е издадена от компетентен орган- Директор на ДСП - В. и в законоустановената писмена форма. За да отговаря на изискванията за форма по чл. 59, ал.2 АПК същата следва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за нейното издаване.

В конкретния казус, посочените фактически и правни основания не се подкрепят от доказателства. В Социалния доклад е обърнато основно внимание, че жалбоподателят се подпомага по реда на чл. 18 Закона за военноинвалидите и военнопострадалите (З.)-месечна целева помощ за телефонни услуги, чл. 70 Закон за хората с увреждания (ЗХУ)– месечна финансова подкрепа и целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2023/2024 г. по Наредба № РД-07-5/2008 г. Отбелязано е, че оспорващият е неженен, неработещ, инвалид с издадено ЕР на ТЕЛК, както и че има пълнолетен син, но тези данни не са разгледани и обсъдени в тяхната съвкупност. Единственото, което е изложено в доклада е, че нуждата не е инцидентна, защото извършената очна операция не е по спешност. От декларативното изброяване на фактите относими към историята на оспорващия не може да се обоснове направения извод от административния орган, че не е налице инцидентно възникнала нужда по смисъла на чл. 16, ал.1 ППЗСП. Следователно административният орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, като е постановил своя акт в противоречие на нормата на чл. 35 АПК, след като не установил всички правнорелевантни факти. С оглед изложените факти, в социалния доклад не е прецизирано това важно обстоятелство относно инцидентността на възникналата нужда – дали без направената очна операция зрението на жалбоподателя ще се закрепят и няма да търпи промяна към отслабване на зрението. В тежест на административния органа е да събере данни в тази насока - да установи какви точно са възможностите на жалбоподателя да запази зрението си без извършената операция и поставянето на вътрешноочна леща на дясното око. Тези обстоятелства, следва да бъдат обсъждани при подаване на молбата за еднократна месечна помощ и при изготвянето на социалния доклад, а не да се посочват декларативно от длъжностното лице, което трябва да изследва налице ли са инцидентно възникнали, здравни, образователни, комунално -битови и други жизненоважни потребности на лицата и семействата, и дали са изчерпани всички възможности на тези лица за самоиздръжка или за помощ от други лица, които са задължени по закон да ги издържат.

Заклучението, че не се касае за инцидентна нужда, без посочване на мотиви за това също не може да обоснове направеният извод, че жалбоподателят не отговаря на изискванията на чл. 16 ППЗСП. Последният обосновава нуждата си от социална помощ поради възникнало инцидентна нужда и това е операция на око. Именно тази еднократно възникнала необходимост въобще не е обсъждана от административният орган, поради което е налице и следващото сериозно процесуално нарушение, по чл. 34, ал. 3 във вр. с чл. 35 АПК, което води до нарушение на материалния закон. Последният въобще не е обсъждал това възражение на жалбоподателя, както и представените доказателства от него – фактура с фискален бин на обща стойност 1210,00 лв. и епикриза, издадена от ИМБАЛ „А.“. Както в Социалния доклад, така и в потвърждаващото решение е обърнато внимание на получените от оспорващия

социални подпомагания, предполагаемо с цел да се обоснове липсата на инцидентност в процесния случай и да се внуши, че търсеното подпомагане не е изолирано. Органът е констатирал направените разходи, но не е изложил мотиви защо не ги приема за инцидентна нужда от средства по смисъла на чл. 16 ППЗСП, както и как е преценил, че няма да му се влоши допълнително зрението без поставената вътрешноочна леща. Нещо повече и в Социалния доклад, и в потвърждаващото решение липсат конкретно изложени мотиви, които да обосноват извода, че старческото намаляване на зрението не може да се счита за внезапно възникнал здравен проблем по смисъла на чл. 16 ППЗСП.

С оглед на всичко така изложено, съдът намира, че е налице и грубо нарушение на изискването за форма по чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК доколкото установените факти в хода на административното производство са тълкувани превратно, и са налице противоречия в мотивите на органа.

По приложението на материалния закон, съдът намира следното: Според разпоредбата на чл. 2, ал. 3 ЗСП, социалните помощи се получават само от лица, които поради здравни, възрастови, социални и други независещи от тях причини не могат сами, чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, или с помощта на задължените по закон да ги издържат лица да осигуряват задоволяване на основните си жизнени потребности.

Административният акт е издаден на основание чл. 16, ал.1 ППЗСП, който определя, че за задоволяване на инцидентно възникнали здравни, образователни, комунално-битови и други жизненоважни потребности, на лицата и семействата може да се отпуска еднократна помощ веднъж годишно, а наличието на цитираните потребности, обуславя отпускането на помощта по чл.12, ал.1, т. от ЗСП, като характерно за нея, е че се отпуска еднократно, за да осигури и обезпечи задоволяването на конкретна, инцидентно възникнала жизненоважна нужда на лицата. От съдържанието на разпоредбата недвусмислено се установява, че помощта се отпуска за задоволяване на потребности, които са възникнали неочаквано, внезапно, т.е. такива, които излизат извън рамките на обичайните разходи и не са могли да бъдат предвидени. Анализът на събраните по делото доказателства води до извода, че в конкретния случай са налице предпоставките по цитираната норма за подпомагане на жалбоподателя. Налице е инцидентно възникнала потребност в резултат на непредвидени обстоятелства, която да е предизвикала такова отклонение от обичайните изисквания на индивида, че да налага отпускането на еднократна социална помощ в по-голям размер. Административният орган е приел необосновано, че такава инцидентност не е налице по отношение на разходите за очна операция за поставяне на вътрешноочна леща.

Обратното възприемане на административния орган на горепосочените разпоредби е неправилно, поради противоречие с целта на закона, тези на социалното подпомагане в общ план и на материалноправните разпоредби, тъй като изводът му при издаване на акта, за липса на предпоставките на чл. 16, ал.1 ППЗСП, е формиран при липса на действителните факти от значение за случая и в крайна сметка, този административен орган, в разрез с идеята за добросъвестност и справедливост, е отказал отпускането на еднократна помощ за инцидентно възникнала неотложна необходимост, свързана с разходи по оперативно лечение на око. Съдът не може да приеме, че така формираният отказ е добросъвестен и справедлив и като упражняване на процесуални правомощия и най-вече като правен извод и краен резултат по отношение на

жалбоподателя. Както се посочи по-горе доказана е не само инцидентната необходимост от средства, но и това че разходите са направени по съответното предназначение – представени фактура и касов бон, при което се е нарушил обичайния бюджет на жалбоподателя за издръжка.

Оспорваната заповед като издадена от компетентен орган, но при неспазване на процесуалноправните и материалноправните предпоставки за законосъобразност и в противоречие с целта на закона, следва да бъде отменена и преписката върната на административният орган с указания да се издаде нов акт, съобразно мотивите на настоящото решение.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. К. Р., ЕГН [ЕГН], Заповед № ЗСП/Д-С-ВР/7679 от 05.01.2024 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – В., потвърдена с Решение № 22-РД06-0026 от 29.01.2024 г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.

ВРЪЩА преписката на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" – В., за ново произнасяне при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: